

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНИХ МОВ
КАФЕДРА ФРАНЦУЗЬКОЇ ТА ІСПАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЙ

**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ
ДО НАПИСАННЯ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ**

для студентів кафедри французької та іспанської філологій факультету іноземних мов

Спеціалізація:

035.055 Романські мови та літератури (переклад включно), перша – французька

035.051 Романські мови та літератури (переклад включно), перша – іспанська

Затверджено на засіданні кафедри французької та іспанської філологій
Львівського національного університету
Імені Івана Франка

Протокол № 9 від 26. 06. 2023 р.

Укладачі: доценти Піскозуб З.Ф., Кость Г.М., Кабов А.В., Цимбалістий І.Ю.

Зміст

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	4
1.1. ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ.....	4
1.2. КОНТРОЛЬ ЗА ВИКОНАННЯМ РОБІТ	6
2. СТРУКТУРА Й ЗМІСТ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ	7
2.1. ТИТУЛЬНИЙ АРКУШ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ	8
2.2. ЗМІСТ.....	8
2.3. ПЕРЕЛІК УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ.....	8
2.4. ВСТУП	9
2.5. ОСНОВНА ЧАСТИНА	11
2.6. Висновки.....	12
2.7. СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	12
2.8. СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	ERROR! BOOKMARK NOT DEFINED.
2.9. РЕЗЮМЕ.....	12
2.10. ДОДАТКИ	12
3. КРИТЕРІЙ ОЦІНЮВАННЯ МАГІСТЕРСЬКИХ РОБІТ	13
4. МЕТОДИКА НАПИСАННЯ МАГІСТЕРСЬКИХ РОБІТ	13
5. ПРАВИЛА ТЕХНІЧНОГО ОФОРМЛЕННЯ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ	14
5.1. ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ	14
5.2. НУМЕРАЦІЯ.....	15
6. ПРАВИЛА ЦИТУВАННЯ ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ПОКЛИКАНЬ НА НИХ	16
6.1. ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО ЦИТУВАННЯ	16
6.2. ОФОРМЛЕННЯ ПОКЛИКАНЬ У ТЕКСТІ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ	17
6.3. ОФОРМЛЕННЯ "СПИСКУ ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ", "СПИСКУ СЛОВНИКІВ" ТА "СПИСКУ ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ"	17
ДОДАТОК А. ЗРАЗОК ТИТУЛЬНОЇ СТОРІНКИ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ ERROR! BOOKMARK NOT DEFINED.	
ДОДАТОК Б. ЗРАЗОК ЗМІСТУ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ	24
ДОДАТОК В. ЗРАЗОК СПИСКУ ЛІТЕРАТУРИ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ	26
ДОДАТОК Г. ЗРАЗОК ДОДАТКУ ДО МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ	25
ДОДАТОК Г. ЗРАЗОК РЕЗЮМЕ ДО МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ	25

Магістерська робота є складовою навчального плану відповідного курсу. У процесі написання магістерської роботи студент повинен оволодіти навичками наукового пошуку, відбором матеріалу, необхідного для розкриття теми роботи, його використання, узагальнення та аналізу. Під час захисту студент стисло викладає завдання, яке перед ним стояло, і якою мірою воно було реалізоване в процесі роботи. Особливо важливо з'ясувати, що нового вінс автор у вивчення теми, які джерела і літературу використав, до яких висновків дійшов.

1. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Магістерські роботи, що їх виконують студенти спеціальності "Філологія", які вивчають іноземні мови й літератури, є науковим дослідженням певної – вужче чи ширше окресленої – філологічної проблеми. Така праця складається з теоретичної і практичної (практичних) частин, у яких студент, ураховуючи попередній доробок учених в обраній галузі мовознавства або літературознавства (чи суміжних з ними дисциплін), подає власну концепцію вирішення наукової проблеми. Це самостійне студентське дослідження, теоретичний і практичний матеріал якого викладено чітко, конкретно, логічно, аргументовано, без надмірного цитування, з висловленням власних оцінок і думок автора.

Відповідно до чинних навчальних планів, студенти виконують магістерські роботи протягом III навчального семестру 2 курсу магістратури.

Перелік тем магістерських робіт пропонує керівник наукового семінару. З цього переліку студенти самостійно обирають теми, які відповідають їхнім науковим зацікавленням. Якщо студент бажає, то може сам запропонувати тему з-поза поданого переліку, однак він повинен аргументувати своє рішення й узгодити з керівником семінару актуальність, предмет, об'єкт, мету й завдання дослідження. Тема магістерської роботи повинна відповідати спеціалізації "Романські мови та літератури(переклад включно), перша – французька;"Романські мови та літератури (переклад включно), перша – іспанська.

Теми магістерських робіт можуть охоплювати як мовознавчі, так і літературознавчі проблеми, відтак мати міждисциплінарний характер. Можливі також теми, що передбачають використання матеріалу кількох мов чи літератур, які студент вивчає.

Теми магістерських робіт студентів на початку 3 навчального семестру 2 курсу магістратури затверджують на засіданні кафедри.

Назва магістерської роботи повинна бути сформульована конкретно і стисло (у разі потреби, щоб конкретизувати тему, можна додати до назви невеликий підзаголовок). Формулюючи тему, треба прагнути до того, щоб вона вказувала на предмет або мету дослідження.

1.1. Загальні вимоги до магістерських робіт

Магістерська робота є кваліфікаційною науковою роботою студента. За цю працю Державна екзаменаційна комісія виставляє оцінку, яку записують у заліковій книжці та додатку до диплома випускника. Магістерську роботу пишуть студенти, що здобувають освітньо-кваліфікаційний рівень "магістр".

Магістерська робота – це самостійне наукове дослідження, яке повинно відповідати всім вимогам стандарту про Вищу освіту, забезпечувати програмні результати навчання та відповідати загальним та фаховим компетентностям освітньої програми, зокрема:

Загальні компетентності:

1. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово (ЗК 1).
2. Здатність бути критичним і самокритичним (ЗК 2).
3. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел (ЗК 3).

4. Уміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми (ЗК 4).
5. Здатність працювати в команді та автономно (ЗК 5).
6. Здатність спілкуватися іноземною мовою (ЗК 6).
7. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу (ЗК 7).
8. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій (ЗК 8).
9. Здатність проведення досліджень на належному рівні (ЗК 11).
10. Здатність генерувати нові ідеї (креативність) (ЗК 12).

Фахові компетентності:

1. Здатність вільно орієнтуватися в різних лінгвістичних, напрямках і школах (ФК 1).
2. Здатність осмислювати літературу як полісистему, розуміти еволюційний шлях розвитку вітчизняного і світового літературознавства (ФК 2).
3. Здатність критично осмислювати історичні надбання та новітні досягнення філологічної науки (ФК 3).
4. Здатність здійснювати науковий аналіз і структурування мовного / мовленневого й літературного матеріалу з урахуванням класичних і новітніх методологічних принципів (ФК 4).
5. Усвідомлення методологічного, організаційного та правового підґрунтя, необхідного для досліджень та/або інноваційних розробок у галузі філології, презентації їх результатів професійній спільноті та захисту інтелектуальної власності на результати досліджень та інновацій (ФК 5).
6. Здатність вільно користуватися спеціальною термінологією в обраній галузі філологічних досліджень (ФК 7).

Програмні результати навчання:

1. Оцінювати власну навчальну та науково-професійну діяльність, будувати і втілювати ефективну стратегію саморозвитку та професійного самовдосконалення (ПРН 1).
2. Упевнено володіти державною та іноземною мовами (іспанською та другою іноземною) для реалізації письмової та усної комунікації, зокрема в ситуаціях професійного й наукового спілкування; презентувати результати досліджень державною та іноземною мовами (ПРН 2).
3. Застосовувати сучасні методики і технології, зокрема інформаційні, для успішного й ефективного здійснення професійної діяльності та забезпечення якості філологічного дослідження (ПРН 3).
4. Аналізувати, порівнювати і класифікувати різні напрями і школи в лінгвістиці (ПРН 7).
5. Оцінювати історичні надбання та новітні досягнення літературознавства (ПРН 8).
6. Збирати й систематизувати мовні, літературні, фольклорні факти, інтерпретувати й перекладати тексти різних стилів і жанрів (ПРН 10).
7. Здійснювати науковий аналіз мовного, мовленневого й літературного матеріалу, інтерпретувати та структурувати його з урахуванням доцільних методологічних принципів, формулювати узагальнення на основі самостійно опрацьованих даних (ПРН 11).
8. Дотримуватися правил академічної добросесності (ПРН 12).
9. Доступно й аргументовано пояснювати сутність конкретних філологічних питань, власну точку зору на них та її обґрунтування як фахівцям, так і широкому загалу, зокрема особам, які навчаються (ПРН 13).
10. Обирати оптимальні дослідницькі підходи й методи для аналізу конкретного лінгвістичного чи літературного матеріалу (ПРН 15).
11. Використовувати спеціалізовані концептуальні знання з обраної філологічної галузі для розв'язання складних задач і проблем, що потребує оновлення та інтеграції знань, часто в умовах неповної/недостатньої інформації та суперечливих вимог (ПРН 16).
12. Планувати, організовувати, здійснювати і презентувати дослідження та/або інноваційні розробки у галузі іспанської філології (ПРН 17).

Магістерська робота повинна не лише продемонструвати набуті студентом знання, вміння й навички з дисципліни спеціалізації, а й підтверджити його здатність до самостійного наукового мислення, вміння глибоко розуміти суть мовознавчих і літературознавчих явищ та проблем, систематизувати й узагальнювати теоретичні концепції, критично їх оцінювати, мотивувати власні наукові погляди, самостійно вирішувати поставлені науково-практичні завдання. Автор магістерської роботи повинен усвідомлювати практичне значення свого дослідження й уміти аргументувати придатність здобутих науково-практичних результатів у філології.

У магістерській роботі обов'язково враховано давніші і найновіші бібліографічні джерела з обраної проблематики, скрупульозно опрацьовано, систематизовано й узагальнено значний за обсягом фактичний матеріал, застосовано нові методи наукових досліджень. Магістерська робота повинна бути написана на високому теоретичному рівні осмислення наукової проблематики і практичного матеріалу, її автор має вільно оперувати філологічною та загальнонауковою термінологією, уміти критично аналізувати наукові концепції аргументувати власні теоретичні ідеї, відстоювати свою наукову думку, добре орієнтуватися в науковому дискурсі із досліджуваної і суміжної проблематики, у разі потреби - коректно дискутувати з авторитетами. Магістерське дослідження повинно вирішувати проблеми, актуальні в українській та зарубіжній науці, ѹ обов'язково має містити наукову новизну. Висновки й результати такого дослідження повинні мати передусім практичне застосування, але водночас можуть вносити вклад і в теоретичну розробку обраної проблеми.

Основні вимоги до магістерських робіт такі:

Назва магістерської роботи повинна бути, по можливості, стислою, відповідати суті (змісту) досліджуваної проблеми, вказувати на предмет і мету дослідження.

При написанні магістерської роботи студент повинен обов'язково посилатися на документи, авторські наукові або публіцистичні праці і опубліковані чи не опубліковані джерела, з яких запозичив матеріали або окремі результати (цитування, цифровий матеріал тощо), дотримуватися академічної добросовісності.

У магістерській роботі необхідно послідовно, логічно й аргументовано викладати зміст і результати дослідження, уникати бездоказових тверджень.

Загальний обсяг магістерської роботи – 60-70 сторінок.

Структура магістерської роботи повинна бути чіткою і містити: титульний аркуш, аркуш із авторським підтвердженням самостійності роботи, *Зміст*, *Перелік умовних позначень* (у разі потреби), *Вступ*, основну частину, *Висновки*, *Список використаної літератури*, *Список використаних джерел*, *Резюме*, *Додатки* (в разі потреби). Основну частину роботи треба поділити на *Розділи*, а Розділи - на підрозділи (у разі потреби - особливо в мовознавчих роботах – у підрозділах варто виділяти пункти, а в пунктах - підпункти). Кількість розділів не повинна перевищувати трьох: один –теоретичний і два – практичних.

Робота повинна бути написана **іноземною мовою**, яку вивчає студент. Цитати з іншомовної наукової літератури треба подавати в перекладі відповідною іноземною мовою (переклад робить сам студент, зазначаючи це в роботі). Цитати з художніх творів можна подавати мовою оригіналу або в перекладі, залежно від концепції магістерської роботи. Усі аналізовані мовні одиниці (фонеми, морфеми, лексеми, фразеологізми, граматичні форми, синтаксичні структури) треба подавати відповідною іноземною мовою і записувати курсивом.

1.2. Контроль за виконанням робіт. Оцінювання

Керівництво магістерськими роботами та контроль за процесом написання виконує керівник відповідного наукового семінару та науковий керівник роботи, призначений

кафедрою.

Написання магістерських робіт потрібно виконувати за графіком (див. далі).

Перший варіант повного тексту магістерської роботи треба подати науковому керівникові до 15 листопада.

Оформлена відповідно до всіх вимог магістерська робота повинна бути подана на кафедру до 15 грудня. Магістерську роботу подають у вигляді спеціально підготовленого рукопису комп'ютерного набору (див. далі розділ 3, *Правила технічного оформлення магістерської роботи*) в палітурці.

Якщо в зазначені терміни студент не подасть роботи на кафедру, то за рішенням кафедри його можуть не допустити до захисту.

Типовий графік написання магістерських робіт

	Види роботи	Термін виконання
1	Затвердження тем студентських кваліфікаційних робіт на засіданні кафедри, призначення наукових керівників.	Вересень
2	Збір (поповнення) та опрацювання бібліографії. Збір (поповнення), аналіз і систематизація фактичного матеріалу. Попереднє опрацювання плану роботи, визначення предмета, об'єкта, мети й завдань дослідження.	Вересень
3	Продовження праці над науковою літературою та фактичним матеріалом. Ознайомлення учасників наукового семінару та керівника з проблемними аспектами і попередніми результатами дослідження. Звіт про стан підготовки роботи. Написання тексту роботи.	Жовтень
4	Робота над текстом з урахуванням рекомендацій наукового керівника. Представлення результатів дослідження на науковому семінарі. Звіт про стан написання	Жовтень-Листопад
5	Подання повного варіанта тексту кваліфікаційної роботи на розгляд науковому керівникові.	до 15 листопада
6	Праця над текстом з урахуванням зауважень керівника. Підготовка остаточного варіанта роботи.	Листопад
7	Подання магістерської роботи на кафедру	до 15 грудня
8	Захист кваліфікаційних робіт на засіданні Державної екзаменаційної комісії.	Грудень. Згідно з розкладом

2. СТРУКТУРА Й ЗМІСТ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

Магістерська робота повинна містити такі структурні частини:

- титульний аркуш;
- аркуш із авторським підтвердженням самостійності роботи;
- *Зміст*

- *Перелік умовних позначень* (у разі потреби);
- *Вступ*
- Основну частину (*Розділи*, підрозділи, пункти, підпункти);
- *Висновки*;
- *Список використаної літератури*;
- *Список використаних джерел*:
- *Резюме* (мовою, на матеріалі якої виконано роботу);
- *Додатки* (в разі потреби).

2.1. Титульний аркуш магістерської роботи

Титульний аркуш містить:

- найменування міністерства, вищого навчального закладу, назву факультету та кафедри, де виконано роботу; назгу роботи
- назгу напряму та спеціалізації
- ім'я, прізвище автора роботи; підпис автора роботи
- вказується рік навчання – 2 курс
- вчене звання або науковий ступінь, прізвище та ініціали наукового керівника
- підпис наукового керівника
- підпис рецензента, оцінку (виставляють керівник і рецензент); місто і рік.

Оформлення титульного аркуша див. у *Додатках*.

2.2. Зміст

Зміст подають на початку роботи. Він містить найменування структурних частин і номери їхніх початкових сторінок: *Переліку умовних позначень*, *Вступу*, *Розділів* основної частини, а також підрозділів, пунктів і підпунктів, *Висновків*, *Списку використаної літератури*, *Списку використаних джерел*, *Резюме*, *Додатків*.

Слів "основна частина", "підрозділ" "пункт", "підпункт" ні в змісті, ні в тексті роботи не потрібно писати. Треба зазначати тільки назви розділів, підрозділів, пунктів, підпунктів та їхні номери,

Оформлення *Змісту* див. у *Додатках*.

2.3. Перелік умовних позначень

Якщо в магістерській роботі є потреба часто вживати певні багатоелементні назви, то варто прийняти їхні скорочені варіанти і в такому вигляді записувати в тексті. Скорочення разом з розшифруванням потрібно подавати в спеціальній структурній частині *Переліку умовних позначень*. До такого переліку можуть, наприклад, входити назви художніх творів, періодичних видань, словників, лексикографічних кваліфікаторів, спеціальних термінів тощо, наприклад:

Adj–adjectif / adjetivoPrep. –préposition / preposición

Якщо в роботі доречно прийняти скорочення тільки одного або двох термінів, то їх не варто вводити до *Переліку умовних позначень*, а доцільно прийняти скорочення в тексті, зазначаючи його в дужках зі словом *далі* після першого згадування терміна, наприклад:

"У роботі досліджуємо фразеологічні одиниці (далі ФО) з соматичним компонентом (далі СК)"

Після прийняття в тексті такого типу скорочення потрібно його послідовно застосовувати, не вживаючи далі відповідних повних термінологічних найменувань.

Якщо в дослідженні є потреба вжити маловідомі скорочення чи символи, які не повторюватимуться в тексті більше трьох разів, їх також не варто вводити до *Переліку*

умовних позначень, а доцільно розшифрувати в тексті при першому згадуванні.

2.4. Вступ

У *Вступі* магістерської роботи обґрунтують актуальність обраної теми.

Слід вказати на елементи новизни, привнесені автором дослідження та на практичне значення роботи.

У *Вступі* магістерської роботи треба обґрунтувати актуальність пропонованого дослідження, проаналізувавши стан вивчення обраної наукової проблеми. Автор магістерської роботи, на основі критичного аналізу літератури (а не простого її перерахування), вказує на досягнення у вивчені обраної проблеми його попередників і наголошує на питаннях, що залишились невисвітленими, формулює завдання дослідження.

Далі у *Вступі* необхідно сформулювати мету й завдання роботи, визначити об'єкт, предмет, методи дослідження, описати фактичний матеріал і його джерела, розкрити практичне (в разі потреби теоретичне) значення роботи, іновизну, описати структуру роботи.

Вступ магістерської роботи повинен мати всі перелічені структурні частини.

Вступ не повинен перевищувати 1/10 загального обсягу роботи.

Структурні частини *Вступу* варто виділяти жирним шрифтом і подавати в запропонованій далі послідовності.

Актуальність дослідження

Під актуальністю дослідження розуміють його доцільність на сучасному етапі розвитку певної галузі науки і відповідність теперішньому стану вивчення обраної наукової проблеми. Актуальним є будь-яке корисне для суспільства об'єктивне, написане з позицій історизму дослідження. Науково-педагогічне, практичне значення роботи має бути переконливо доведено автором. Актуальність теми зумовлюється також її недостатньою вивченістю або необхідністю переосмислення на основі раніше недоступних джерел та літератури.

Актуальність дослідження може бути пов'язана з малодослідженістю певної проблеми чи котрогось із її аспектів; відсутністю узагальнювальної або синтетичної праці з обраної проблематики; існуванням певних прогалин у дослідженні якогось об'єкта; застосуванням нових методів дослідження загалом уже вивчених об'єктів, якщо ці методи дадуть нові результати.

Для розкриття актуальності дослідження треба зазначати основні праці, що вже написані на цю тему, вказуючи, які саме аспекти обраної проблематики уже досліджено і виділяючи ті аспекти, які потребують детальнішого аналізу, що становитиме актуальність магістерської роботи.

Мета й завдання дослідження

Спочатку треба сформулювати мету роботи, а потім завдання, вирішення яких підпорядковане досягненню поставленої мети.

Мета є загальнішою, завдання – конкретнішими.

Мету треба формуллювати коротко й точно, чітко зазначаючи головну проблему, яку вирішуватимуть у роботі, уникаючи надто загальних формуллювань (на кшталт *Дослідити проблему... ; Вивчити питання*).

Завдання повинні бути частковими й підпорядкованими меті. Жодне із завдань не може, однак, дублювати формуллювання мети завдання мають конкретніше й глибше розкривати всі аспекти мети. Їх треба визначити дуже чітко, і вони повинні відповідати всім проблемним питанням, які студент намагається вирішити в теоретичній і особливо - у практичній частині роботи.

Об'єкт дослідження

Об'єктом дослідження є те, що аналізується в роботі. У працях літературознавчого характеру це переважно творчість письменників, факти історії розвитку літератури (її окремих періодів), у мовознавчих - це певні сегменти мовної системи чи їхня функціональна реалізація (лексика, фразеологія, словотвір тощо).

Предмет дослідження

Предметом дослідження є певна наукова проблема.

Методи дослідження

У *Вступі* магістерських робіт треба зазначити методи дослідження, які автор застосовує для вирішення поставленого наукового завдання.

Наприклад, можуть бути такі методи дослідження мови: описовий, суть якого полягає в інвентаризації та систематизації мовних одиниць, а мета - в точному й повному описі цих одиниць; зіставний метод, мета якого - шляхом зіставлення різних мов виявити їхні спільні й відмінні риси; метод компонентного аналізу, який застосовують для опису значень слів і суть якого полягає в розщепленні значення лексичної одиниці на її елементарні смысли (семи, компоненти). У сучасному мовознавстві часто застосовують також соціолінгвістичні (анкетування, інтерв'ювання мовців), психолінгвістичні (психолінгвістичні експерименти), математичні (статистичні характеристики мовних одиниць) методи досліджень.

Методами дослідження літератури можуть бути, наприклад: біографічний аналіз літературних творів крізь призму біографії автора; порівняльно-історичний, або компаративістський - вивчення окремих літературних творів чи цілісних доробків авторів у площині міжлітературних зв'язків і запозичень; культурно-історичний - дослідження літературних творів з урахуванням культурної канви епохи, в якій вони поставали; соціологічний вивчення літератури в контексті суспільних процесів і явищ; психологічне вивчення літературного тексту як віддзеркалення авторської психології, психоаналітичний розвиток психологічного методу із застосуванням методології психоаналітичних досліджень – трактування літературного тексту як форми сублімації авторського несвідомого; феноменологічний – використання прийомів феноменологічного аналізу - вивчення художніх текстів у стосунку до універсальних структур свідомості; структурний аналіз літературного твору як складної системи взаємопов'язаних елементів, що виконують чітко окреслені функції стосовно цілого; постструктуралістський – розгляд літературного тексту як елемента дискурсу, вивчення в ньому слідів інших висловлювань і кодів, застосування в літературознавчому аналізі стратегії деконструкції; рецептивний - дослідження процесів сприйняття літератури.

Матеріал дослідження та його джерела

Матеріалом дослідження є переважно конкретні мовні одиниці або художні тексти. У *Вступі* літературознавчих робіт треба перелічити всі ті тексти, які автор досліжує (з покликаннями на них). У мовознавчих працях необхідно точно зазначити, яку кількість і яких саме мовних одиниць зібрано й опрацьовано для потреб дослідження. Крім того, треба зазначити джерела фактичного матеріалу (з покликаннями на них) наприклад, словники, періодичні видання, електронні корпуси текстів, Інтернет-ресурси, художні твори, архівні документи тощо.

Практичне значення роботи

Цей пункт становить висновок про можливість практичного застосування результатів дослідження магістерської роботи, наприклад, у навчальному процесі (в середній та вищій школах), при укладанні словників, довідників, написанні посібників, підручників, підготовці інших дидактичних, методичних чи довідкових матеріалів тощо. Він обов'язковий для

магістерських робіт.

Теоретичне значення роботи

Цей пункт становить висновок про можливе застосування отриманих у роботі результатів у подальших наукових дослідженнях. Його доцільно подавати в магістерських роботах.

Новизна роботи

Цей пункт, що є обов'язковим структурним елементом *Вступу* магістерських робіт, засвідчує ті конкретні результати власного дослідження автора, які до нього не були представлені в наукових опрацюваннях обраної проблеми. Варто також описати ступінь новизни (порівн.: *Вперше визначено ... ; Удосконалено класифікацію ... ; Отримано часткову відповідь на питання ...*)

Обсяг і структура роботи

У цьому пункті потрібно зазначити загальний обсяг роботи та обсяг її основного тексту (без *Списків наукової літератури*, джерел і *Додатків*), перелічiti всі структурні частини роботи і стисло сформулювати головну проблематику розділів. Для цього треба зазначити, з яких розділів складається основна частина роботи, подаючи їхні назви, і коротко одним реченням окреслити зміст кожного розділу. Назв і змісту підрозділів менших структурних частин зазначати не потрібно.

Наприкінці ж кожного *Розділу* магістерської роботи студент формулює більш розгорнуті підсумки (не подаючи в цьому разі жодного структурного найменування, але відділяючи підсумки від основного тексту додатковим інтервальним відступом). у цих підсумках автор узагальнює наукові й практичні результати дослідження у відповідному *Розділі*, що дає змогу вивільнити заключні *Висновки* від надмірної деталізації.

2.5. Основна частина

Основна частина магістерської роботи складається з *Розділів* і підрозділів (у разі потреби підрозділ може бути поділений на менші структурні частини - пункти і підпункти; детальний поділ на менші структурні частини особливо потрібний у мовознавчих працях). Усі структурні частини, включно з найменшими. повинні мати назви.

Перший розділ – теоретичний. Перший підрозділ (пункт, підпункт) першого розділу може містити огляд наукової літератури за темою – більш поширений і конкретний, ніж у *Вступі*, де дуже стисло зазначено стан дослідження проблеми. В огляді літератури автор може окреслити основні етапи розвитку наукової думки за своєю проблемою і з'ясувати напрями власних досліджень в обраній сфері, мотивуючи їхню доцільність. Загальний обсяг огляду наукових праць не повинен, однак, перевищувати 10% обсягу основної частини роботи.

У теоретичному розділі студент викладає головні концепції (з покликанням на наукові праці вчених), що стосуються обраної проблеми, аналізує їх, систематизує, висловлює щодо них власну думку. Обрані для аналізу теорії класифікації та ін. повинні обов'язково відповідати тим проблемним питанням, які автор досліджує в практичній частині своєї праці. Потрібно стежити за тим, аби не перевантажувати теоретичного розділу матеріалом, який безпосередньо не пов'язаний з предметом аналізу в практичній частині. За обсягом теоретичний розділ не повинен переважати над практичним (чи сукупно практичними).

У наступному, практичному, розділі (розділах) автор проводить власне наукове дослідження на самостійно зіброму фактичному матеріалі. Застосовуючи систематизовані й критично проаналізовані в першому розділі теорії, автор підтверджує або (частково) спростовує їх, обов'язково наголошуючи на тому, що нового він вносить в опрацювання

проблеми. Викладення матеріалу обов'язково має бути підпорядковане меті й завданням, які студент визначив у *Вступі*.

Кожен структурний елемент основної частини роботи повинен завершуватися підсумком.

2.6. Висновки

У заключних *Висновках* мають бути викладені наукові та практичні результати, які випливають із дослідження.

Важливо, щоб *Висновки* відповідали сформульованим у *Вступі* меті та завданням. Однак висновки не повинні обмежуватися повторенням формулювань мети й завдань на кшталт:

[Завдання] Виконати ідеографічну класифікацію ФО з анімалістичним компонентом

– [Висновок] Виконано ідеографічну класифікацію ФО з анімалістичним компонентом.

Висновки повинні конкретно розкривати суть здобутих результатів, наприклад:

[Завдання] Виконати ідеографічну класифікацію ФО з анімалістичним компонентом

– [Висновок] У результаті класифікації ФО з анімалістичним компонентом за ідеографічним критерієм з'ясовано, що найчисленнішу групу (... одиниць %) становлять ФО на позначення ... : наступною за кількістю групою (... одиниць, ... %) є ФО на позначення ...

Для наочності *Висновки* можуть бути пронумеровані, кожний пункт відповідає певному виконаному завданню і представляє конкретні науково-практичні результати власного дослідження автора.

У першому пункті *Висновків* доцільно коротко оцінити стан дослідження обраної проблеми, зіставляючи результати, отримані попередниками, з власними результатами автора. У наступних пунктах, відповідно до завдань, визначених у *Вступі*, потрібно подавати якісні та кількісні показники результатів дослідження, у кінцевих пунктах варто сформулювати рекомендації щодо конкретних можливостей наукового та практичного використання отриманих у роботі результатів. В останньому пункті висновків можна окреслити перспективи подальших досліджень із зазначеної теми.

2.7. Список використаної літератури

Список використаної літератури треба укладати в алфавітному порядку. Спочатку потрібно подавати за абеткою наукову літературу, написану кириличним шрифтом, а потім латинським, за абеткою мови спеціалізації (детальніше про оформлення *Списку* - див. підрозділ 6.3.)

2.8. Резюме

Магістерські роботи студентів факультету іноземних мов можуть містити *Резюме* українською мовою. Обсяг резюме – одна друкована сторінка. У *Резюме* автор стисло викладає конкретні результати дослідження, які випливають з мети й завдань роботи.

2.9. Додатки

Допоміжний матеріал, необхідний для кращого ілюстрування чи повнішого сприйняття матеріалів або результатів дослідження, можна вміщувати в спеціальній структурній частині *Додатках*. Це можуть бути словнички досліджуваних мовних одиниць, певні реєстри класифікованого матеріалу, приклади листування, аналізовані в роботі документи, фольклорні записи, зразки анкет у соціолінгвістичних дослідженнях, таблиці допоміжних цифрових даних, ілюстрації, малюнки, фотографії, діаграми, схеми, що містять інформацію узагальнювального характеру тощо.

Якщо *Додатків* є кілька, то їх потрібно нумерувати.

Обсяг *Додатків* не є регламентованим і не входить до обсягу основного тексту роботи (про що див. далі). У разі потреби (наприклад, якщо обсяг матеріалу надто великий), додатки можуть бути оформлені окремим рукописом у палітурці (наприклад, укладений словник, що за обсягом перевищує основний текст роботи). При оформленні додатків окремим рукописом на титульному аркуші під назвою магістерської роботи друкують великими літерами слово **ДОДАТКИ**.

Додатки до магістерської роботи оформляють як продовження роботи на наступних сторінках.

Додаток може мати заголовок, надрукований у верхньому рядку сторінки.

3. КРИТЕРІЙ ОЦІНЮВАННЯ МАГІСТЕРСЬКИХ РОБІТ

На "відмінно" оцінюються магістерські роботи, присвячені малодослідженим темам, або ті, що потребують переосмислення на основі раніше недоступних джерел літератури. Зміст магістерської роботи повинен бути завершеним сюжетом, який розкриває зазначену тему згідно з планом, розробленим студентом при допомозі наукового керівника. Магістерська робота має бути оформлена відповідно до викладених вище вимог.

На "добре" та "задовільно" оцінюються магістерські роботи, які розкривають у цілому тему, але не відповідають одній або кільком вищезазначеним вимогам загальна оцінка магістерської роботи здійснюється з урахуванням її захисту перед відповідною комісією.

При виставленні **оцінки** за магістерські роботи враховують:

- а) запропоновану в рецензії оцінку рецензента;
- б) оцінку за захист студентом роботи на засіданні Державної екзаменаційної комісії;
- с) оцінку активності студента в роботі наукового семінару та його співпраці з науковим керівником.

4. МЕТОДИКА НАПИСАННЯ МАГІСТЕРСЬКИХ РОБІТ

Передусім слід ознайомитися з тематикою магістерських робіт, запропонованою кафедрою, і обрати тему майбутньої роботи. Студент може запропонувати тему, не включену в цю тематику. Після затвердження теми та її наукового курівника студент консультується з керівником з питань написання роботи і приступає до її підготовки.

Необхідно скласти план майбутньої роботи. З цією метою слід провести бібліографічний пошук, виявіти опубліковані праці, які стосуються обраної теми. Починати бібліографічний пошук раціонально з бібліотечних каталогів. Для тематичного пошуку використовуються систематичні каталоги, в яких опис книг розміщується згідно з їхнім змістом за галузями знань.

В алфавітному каталогі, який має кожна бібліотека, легко виявляються праці наукових колективів і авторів, відомих своїм внеском до даної теми, а також видання, які їм присвячені.

Після попереднього знайомства з літературою складають план магістерської роботи, тобто перелік найважливіших питань, які будуть розкриватися автором. Складання плану є важливим моментом, оскільки вдало складений план значною мірою полегшує дослідження і написання магістерської роботи. Підготовлений студентом план обговорюється з науковим керівником, уточнюється і є для студента ніби компасом, який не дозволяє йому запутатись у матеріалі, «потонути» в ньому. У подальшому план може удосконалюватись, оскільки в ході написання роботи виникають певні корективи, пов'язані з розширенням чи скороченням матеріалу, з приведенням його до оптимальних пропорцій, уточненням формулувань тощо.

Після цього приступають до опрацювання літератури, збору і оформлення матеріалу. Працюючи над літературою слід особливо уважно відбирати ті розділи, параграфи, сторінки,

які безпосередньо стосуються обраної теми. Важливо їх глибоко опрацювати, зробити відповідні виписки з них. Робити виписки можна різними способами: виписки в зошиті, виписки на картках або окремих листах (з одного боку). Кожна виписка повинна супроводжуватись ясними і точними даними про джерело, з якого вона взята, якщо це книга – про автора, її заголовок, рік і місце видання, сторінки. Якщо виписується матеріал із журнальної або газетної статті, необхідно вказати номер і рік видання журналу, сторінку, а для газети – дату. Зверху картки слід коротко вказати, про що йде мова в даному тексті. Виписані цитати слід брати в лапки, щоб відрізнисти їх від власного викладення прочитаного тексту. Якщо в книгах зустрічається компактний матеріал, який значною мірою може бути використаний у роботі, тоді, по можливості, роблять ксерокопії окремих сторінок. На ксерокопії зазначаються даю про автора, заголовок книги, при необхідності - розділу. Виписки на картках або окремих листах (з одного боку) відкривають широкі можливості сортування, класифікації, розміщення зібраного матеріалу.

Таким чином, сукупність ксерокопій, виписок на картках або окремих листках з конкретної теми дає дослідникові немов би первинний, черновий варіант задуманої роботи. Далі потрібно тільки приступити до літературного оформлення цього розрізленого матеріалу, зробити плавні переходи між окремими його частинами.

Виконану магістерську роботу (черновий варіант) подають науковому керівнику. Потім її доопрацьовують, враховуючи зауваження і побажання. Після доопрацювання текст передруковують і подають на кафедру.

5. ПРАВИЛА ТЕХНІЧНОГО ОФОРМЛЕННЯ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

5.1. Загальні вимоги

Магістерську роботу виконують комп'ютерним друком на одній стороні аркуша білого паперу формату А4 (210x297 мм) однаковою щільністю тексту:

- міжрядковий інтервал – 1,5;
- кегль 14;
- шрифт – TimesNewRoman;
- відступи (поля): зліва – 30 мм, справа – 20 мм, зверху і внизу – по 20 мм;
- абзацний відступ – 1,27 см.

Обсяг основного тексту магістерської роботи без *Списків використаної літератури* і *джерел, Резюме та Додатків* має становити 60-70 сторінок.

Фактичний матеріал (приклади аналізованих словоформ, лексем, фразеологізмів тощо), а також цитати з художньої літератури потрібно писати курсивом, у працях із семантики значення слів та фразеологізмів потрібно описувати відповідною мовою і подавати їх у лапках, наприклад:

Lalocationphraséologiquecoupdemaisonsignifie « uneréussiteéclatante ».

La unidad fraseológica *tomar el pelo* significa "engañar".

Заголовки структурних частин роботи треба друкувати великими літерами жирним шрифтом (кеґль 14) посередині сторінки, наприклад:

ЗМІСТ
ВСТУП
РОЗДІЛ 1
ВІСНОВКИ
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ
ДОДАТКИ

Назви *Розділів* також друкують жирним шрифтом великими літерами (кеґль 14)

посередині сторінки і розміщують так:

РОЗДІЛ 1
ЛАТИНСЬКА ЮРИДИЧНА ТЕРМІНОЛОГІЯ В МОВІ ПРАВА

Назви підрозділів друкують жирним шрифтом маленькими літерами (крім першої великої) з абзацного відступу, крапку наприкінці заголовків і назв не ставлять. Якщо заголовок складається з двох речень, то між ними ставлять крапку.

Між назвою розділу та назвою підрозділу роблять додатковий інтервальний пропуск. Текст після назви підрозділу також розпочинають писати після одного додаткового інтервального пропуску. Текст після назви пункту або підпункту розпочинають писати без додаткового інтервального пропуску, наприклад:

РОЗДІЛ 1
ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ
ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ІННОВАЦІЙ

1.2. Норма та інновації у фразеології

У сучасному мовознавстві під поняттям "фразеологізм" зазвичай розуміють ..

Кожну структурну частину роботи (*Вступ, Розділ, Висновки* та інші) треба розпочинати з нової сторінки. Нові підрозділи також треба розпочинати з нової сторінки, якщо попередня заповнена на 2/3. Нові пункти та підпункти можна не розпочинати з нової сторінки, але за умови, якщо після назви пункту або підпункту ще поміщаються на сторінці принаймні два рядки тексту.

Титульний аркуш роботи друкують жирним шрифтом (див. *Додатки*).

5.2. Нумерація

5.2.1. Нумерація сторінок

Нумерацію сторінок роботи подають арабськими цифрами.

Першою сторінкою кваліфікаційної роботи є титульний аркуш, який зараховують до загальної нумерації сторінок. На титульному аркуші номер не ставлять, на наступних сторінках номер проставляють у правому нижньому куті сторінки.

5.2.2. Нумерація структурних частин

Із структурних частин роботи номери мають тільки *Розділи* і всі їхні структурні частини - підрозділи, пункти, підпункти. Інші структурні частини роботи (*Зміст, Перелік умовних позначень, Вступ, Висновки, Список використаної літератури, Список використаних джерел, Резюме, Додатки*) не мають порядкового номера.

Номер розділу записують арабською цифрою після слова РОЗДІЛ, крапку після цифри ставити не потрібно, наприклад:

РОЗДІЛ 1
ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ
ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ІННОВАЦІЙ

Підрозділи нумерують у межах кожного розділу. Номер підрозділу складається з номера розділу та порядкового номера підрозділу, між якими ставлять крапку. В кінці номера підрозділу повинна стояти крапка, Після назви підрозділу крапку не ставлять, Наприклад:

РОЗДІЛ 1
ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ
ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ІННОВАЦІЙ

1.2. Норма та інновації у фразеології

Аналогічно потрібно оформлювати й менші структурні частини в межах підрозділу, наприклад:

РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ІННОВАЦІЙ

1.2. Норма та інновації у фразеології

1.2.3. Типи фразеологічних інновацій

1.2.3.1. Фразеологічні модифікації

1.2.3.1.1. Скорочення

Ілюстрації (фотографії, схеми, графіки, карта і таблиці) необхідно подавати в роботі безпосередньо після тексту, де вони згадані вперше, або на наступній сторінці чи в додатках. Кожна таблиця повинна мати назву, яку розміщують над таблицею.

6. ПРАВИЛА ЦИТУВАННЯ ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ПОКЛИКАНЬ НА НІХ

У роботі автор повинен покликатися на джерела, ідеї або цитати з яких наводить у дослідженні. Такі покликання дозволяють відшукати тексти перевірити достовірність відомостей про цитовану наукову літературу або джерела фактичного матеріалу, дають необхідну інформацію про них.

6.1. Загальні вимоги до цитування

Загальні вимоги до цитування такі:

- текст цитати починається і закінчується лапками та наводиться в тій формі, в якій він поданий у джерелі, зі збереженням особливостей авторського написання;
- цитування повинно бути повним без довільного скорочення авторського тексту і без перекручень думок автора. За необхідності допускається пропуск слів і речень, що при цитуванні позначається трьома крапками у круглих дужках (...), наприклад:

DamouretteetPichonarticulent l'établissement d'un sens lexical à l'établissement d'une catégorie : « Ils peuvent être employés communément (...). Les noms propres sont désormais fait retour aux ressources générales de la langue, avec un sens même admirablement triche » [4, c. 524].

Según L. Gómez Torrego: "Se entiende por un colo (...) cualquier incoherencia sintáctica dentro de la oración o periodo (...)" [31, c. 393];

в) кожну цитату обов'язково має супроводжувати покликання на джерело, наприклад:

Les ens de bien des prénoms est devenu paque : « Qui pense encore à une fleur ou à une personne devant une femme nommée Rose ou Marguerite, ou à l'auteur d'un livre, à la Renaissance ou à Chiffre huit, devant un Maurice, un René ou un Octave » [6, c. 329].

C. Navarro señala: "Los hechos lingüísticos que deseó analizar en este trabajo son dos, en primer lugar, las funciones que tienen las unidades fraseológicas en los discursos político y económico de los medios de comunicación y, en segundo lugar, los procedimientos de reproducción, es decir los distintos fenómenos que comporta su aparición en el texto" [21, c. 3].

г) при непрямому цитуванні (скороченому викладенні думок інших авторів своїми словами), що дає змогу не надто розбудовувати текст, потрібно бути точним у викладенні думок автора і давали відповідні покликання на використану літературу;

г) якщо автор магістерської роботи, наводячи цитату, виділяє в ній деякі слова або робить спеціальні застереження, то він повинен це зазначити, наприклад:

Kurylowicz propose une distinction suivante entre nom propre et nom commun : « Lorsqu'un appellatif est aussi employé comme nom propre, son renouvellement formel (morphologique) peut amener un scindement entre la forme nouvelle, restreinte à la seule valeur appellative, et à la forme ancienne dévolue au nom propre (ma remarque – R.K.) » [5, c. 158].

P. Patiño dice: "Dicho de otro modo, se pueden describir las unidades fraseológicas desde una perspectiva morfológica, sintáctica o semántica (subrayado por mí – R.K.) [31, c. 165]

Під ініціалами зашифровується ім'я та прізвище автора дослідження, у цьому випадку, наприклад – Роман Котюк.

6.2. Оформлення покликань у тексті магістерської роботи

Покликання в тексті - цитування або непряме цитування - слід оформлювати таким способом:

Покликання на наукове джерело оформлюють у квадратних дужках, до яких уписують порядковий номер позиції зі *Списку використаної літератури* і – через кому – номер сторінки – наприклад:

Цитата в тексті магістерської роботи: « Des problèmes de plus grande ampleur se posent dans les cas où il y a discordanse entre les tockonomastique, emprunté à une autre langue ou dialecte, et la langue de communauté » [9, c. 178]; « El lenguaje es un instrumento de la comunicación que permite el intercambio de información dentro de un proceso, en donde se presenta una sucesión constante de acontecimientos o actividades » [2, c. 416], де: - 9 і 2 - порядковий номер праці у списку літератури, на яку зроблено посилання; 178 і 416 - сторінка цієї праці, з якої наведено цитату.

Якщо треба подати водночас кілька позицій зі *Списку використаної літератури* (у яких, наприклад, викладено схожі думки чи ідеї), можна у квадратних дужках наводити номери цих позицій, розділяючи їх крапкою з комою, наприклад:

Bien des études ont pour but de décrire la différence entre le nom propre et le nom commun et d'établir le statut linguistique particulier du nom propre. On peut citer les travaux d' Allerton, Jonasson, Kleiber, Kurylowicz, Molino [1; 7; 9; 10; 13].

La abreviación en el español de hoy ha evocado el interés de muchos investigadores, entre los cuales cabe destacar a M. Álvar Ezquerro, M. Casado Velarde; J.M. Martínez de Sousa, F. Rodríguez González etc. [24; 25; 27; 28].

Конкретних сторінок із указаних одночасно кількох наукових джерел не наводять, якщо використана в роботі ідея чи думка присутня в наведених працях у цілому, а не на їхніх конкретних сторінках.

Якщо ж запозичена ідея має чітку локалізацію, то потрібно зазначати сторінку, на якій вона викладена. У покликаннях на кілька позицій літератури із зазначенням у них конкретних сторінок треба ставити між номерами позицій крапку з комою, а номер сторінки від номеру позиції треба відділяти комою, наприклад: [3, 6; 18, 14].

6.3. Оформлення "Списку використаної літератури", "Списку словників" та "Списку використаних джерел"

Список використаної літератури містить бібліографічний опис використаної в роботі наукової літератури. *Список словників* містить бібліографічний опис використаних у роботі лексикографічних робіт. *Список використаних джерел* містить бібліографічний опис джерел фактичного матеріалу, художню літературу, мова і стиль якої аналізується у роботі. Усі списки можуть мати наскрізну нумерацію позицій.

Списки вміщують після *Висновків*. Кожен із них повинен бути укладений за абеткою (спочатку подають праці, написані кириличним шрифтом, потім латинським).

Бібліографічний опис праць у різних вітчизняних і закордонних збірниках, науковій періодиці може значно відрізнятися, тому при укладанні Списку в магістерській роботі потрібно спиратися на систему опису, яку запропоновано далі.

Книги одного, двох або трьох авторів

Кучерявий О. Г. Педагогіка: особистісно-розвивальні аспекти : навч. посіб. для студентів. вищ. навч. закладів. Київ : Слово, 2014. 440 с.

Козяр М. М., Коваль М. С. Педагогіка вищої школи : навч. посіб. Київ : Знання, 2013. 327 с.
Синьова Є. П., Гребенюк Т. М., Серпутько Г. П. Основи психолого-педагогічного супроводу студентів з порушеннями зору : наук.-метод. посіб. Київ : Вид-во НПУ ім. М.П.Драгоманова, 2015. 153 с.

Книги чотирьох та більше авторів

Педагогіка розуміння як перспективний напрям розвитку вищої освіти : навч. посіб. / О. Г. Романовський та ін. Харків, 2014. 260 с.

Педагогіка розуміння як перспективний напрям розвитку вищої освіти : навч. посіб. / О. Г. Романовський, О. С. Пономарьов, С. М. Резнік, Ж. Б. Богдан; Харків, 2014. 260 с.

Статті наукових журналів

Ковальська О. Про інноваційні соціальні технології національно-патріотичного виховання школярів. Директор школи, ліцею, гімназії : наук.-практ. журн. 2015. № 4/5. С. 44–50.

Бондаревська І. О., Михайленко В. О. Психологічний аналіз соціального капіталу в спільнотах іммігрантів та біженців. Педагогіка і психологія : наук.-теор. та інфор. журн. 2016. № 2. С. 71–76.

Єлізарова О. Т., Гозак С. В., Парац А. М. Актуальність оптимізації режиму дня та шкільного навантаження учнів молодшого шкільного віку. Довкілля та здоров'я : наук. журн. 2015. № 4. С. 36–40.

Порівняльна педагогіка в Національній академії педагогічних наук України: кроки зростання / О. І. Локшина та ін. Український педагогічний журнал. 2016. № 2. С. 5–12.

Порівняльна педагогіка в Національній академії педагогічних наук України: кроки зростання / О. І. Локшина, Н. М. Авшенюк, О. В. Овруч, О. В. Бородієнко. Український педагогічний журнал. 2016. № 2. С. 5–12.

Статті наукових збірників

Прозар М. В. Адаптація учнів перших класів до навчальної діяльності в початковій школі. Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Серія : Педагогіка. Тернопіль, 2015. Вип. 1. С. 49–55.

Стеценко В. І., Галуйко Р. М. Екзистенціалізм: історико-філософський та релігійний погляд. Гілея. Історичні науки. Філософські науки. Політичні науки : наук. вісник : зб. наук. праць. Київ : Вид-во НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2015.

Вип. 100 (9). С. 156–160.

Мальцева О. Б., Дуло О. А., Качанова В. В. Особливості корекції функціонального стану і рухових функцій організму спортсменів, що перенесли перелом променевої кістки. Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 15 : Науково-педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт). Київ : Вид-во НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2016. Вип. 3 К2 (71)16. С. 191–194.

Пропедевтика сприйняття понять «інваріант» та «напівінваріант» при наданні математичної освіти молодшим спеціалістам комп’ютерно-орієнтованих спеціальностей (ВНЗ І-ІІ рівнів акредитації) / О. Лещинський та ін. Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 3 : Фізика і математика у вищій і середній школі. Київ : Вид-во НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2016. Вип. 16. С. 83–89.

Пропедевтика сприйняття понять «інваріант» та «напівінваріант» при наданні математичної освіти молодшим спеціалістам комп’ютерно-орієнтованих спеціальностей (ВНЗ І-ІІ рівнів акредитації) / О. Лещинський, В. Тихонова, Т. Бохонова, О. Томашук, В. Гроза. Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія. 3: Фізика і математика у вищій і середній школі. Київ : Вид-во НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2016. Вип. 16. С. 83–89.

Електронний ресурс

Апостол М. В. Наукові пошуки академіка М. В. Зубця в контексті розвитку вчення про породотворення у тваринництві. Історія науки і біографістика: електрон. наук. фах. вид. 2016. № 1. URL : <http://inb.dnsgb.com.ua/2016-1/01.pdf> (Fecha de consulta: 29. 08. 2017).

Борисенко В. Й., Візер С. О. Державотворчі та національно-духовні процеси в Україні першої половини XVII ст. : навчальний посібник. Київ : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2010. 154 с. [Електронний ресурс]. Національний педагогічний університет ім. М. П. Драгоманова. Наукова бібліотека. Репозитарій. URL : <http://enpurir.npu.edu.ua/handle/123456789/7206> (Fecha de consulta: 29. 08. 2017).

Драгоманов Михайло Петрович [Електронний ресурс]. Вікіпедія : вільна енциклопедія. URL : https://ru.wikipedia.org/wiki/Драгоманов_Михайло_Петрович (Fecha de consulta: 29. 08. 2017).

Архівний документ

ЦДАВО України (Центральний державний архів вищих органів влади та управління України). Ф. 166 (Фонд «Міністерство освіти України»). Оп. 166. Од. зб. 33. 10 арк.

ЦДАВО України. Ф. 166. Оп. 166. Од. зб. 33. 10 арк.

На всі таблиці, ілюстрації тощо, які містяться в додатках, також повинні бути відповідні посилання в тексті роботи.

Додаток А. Зразок титульних сторінок магістерської роботи

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
Кафедра французької та іспанської філологій**

**МАГІСТЕРСЬКА РОБОТА
На тему:**

«.....»

Студента/-ки II курсу магістратури, групи ІНф-21М
035 Філологія

Спеціалізація 035.055 Романські мови та літератури
(переклад включно), перша - французька

Прізвище, ім'я, по-батькові студента/-ки
Керівник: ПБ

Національна шкала_____

Кількість балів _____ Оцінка : ECTS _____

Члени комісії _____

(підпис) (прізвище та ініціали)

(підпис) (прізвище та ініціали)

(підпис) (прізвище та ініціали)

**Ministère de l'éducation et de la science de l'Ukraine
Université Nationale Ivan Franko de Lviv
Département de Philologie Française et Espagnole**

THÈSE DE MAÎTRISE

sur le sujet :

«.....»

De l'étudiant/-e en IIème année de master, groupe INF-21M
035 Philologie

Spécialisation 035.055 Langues et littératures romanes
(Traduction comprise), Première langue - français

Nom et prénom de l'étudiant/-e

Dirigeant/-es scientifique: _____

Échelle nationale

Quantité de points: _____ Note ECTS: _____

Membres de la commission:

(signature) (nom, prénom, patronyme)

(signature) (nom, prénom, patronyme)

(signature) (nom, prénom, patronyme)

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
Кафедра французької та іспанської філології**

**МАГІСТЕРСЬКА РОБОТА
На тему:**

«.....»

Студента/-ки II курсу магістратури, групи IHi-21M
035 Філологія
Спеціалізація 035.051 Романські мови та літератури
(переклад включно), перша - іспанська
Прізвище, ім'я, по-батькові студента/-ки
Керівник: ПБ

Національна шкала _____
Кількість балів _____ Оцінка : ECTS _____
Члени комісії _____
(підпис) (прізвище та ініціали)
(підпис) (прізвище та ініціали)
(підпис) (прізвище та ініціали)

Львів 2023

**Ministerio de Educación y Ciencia de Ucrania
Universidad Nacional Iván Frankó de Lviv
Departamento de Filología Francesa y Española**

**TRABAJO DE MÁSTER
sobre el tema:**

«.....»

Del/ De la estudiante del II curso de máster, grupo INI-21M
035 Filología
Especialización 035.051 Lenguas y Literaturas Románicas
(Traducción incluida), Primera lengua - español

Nombre y apellido del/ de la estudiante

Director científico:_____

Escala nacional

Cantidad de puntos:_____ Notificación ECTS:_____

Miembros de la comisión:

(firmado) (nombre, apellido(s))

(firmado) (nombre, apellido(s))

(firmado) (nombre, apellido(s))

Додаток Б. Зразок змісту магістерської роботи

Table des matières

Introduction.....	4
Chapitre I	5
1.1.....	7
1.2.....	12
1.3	17
Chapitre II	
2.1.....	21
2.2	
.....	30
2.3	35
Chapitre III	
3.1	
.....	42
3.2	
.....	50
Conclusions.....	58
Bibliographie.....	60
Annexe	
I.....	63
Annexe II	
.....	64
Annexe III	
.....	65

Índice

Introducción.....	4
Capítulo I	5
1.1.....	7
1.2.....	12
1.3	17
Capítulo II	21
2.1.....	21
2.2	30
2.3	35
Capítulo III	42
3.1	42
3.2	
	50
Conclusiones.....	58
Bibliografía.....	60
Anexo I.....	63
Anexo II	64
Anexo III	65

Додаток В. Зразок списку літератури магістерської роботи

Teоретична література

1. Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми: збірник наукових праць. Вінниця: ТОВ «Друк плюс», 2023. Вип. 68. - 190c
<https://doi.org/10.31652/2412-1142-2023-68-1-190>
2. Помірко Р.С. Іспанська мова та її діалекти. Варіантність слова. Львів. 1996.265 с.
3. Соболь О.Ю. Лінгвопрагматичні засоби вираження поліфонії у сучасному французькому медійному дискурсі : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. фіол. наук : спец. 10.02.05 – “романські мови”.Київ, 2007.20 с.
4. Allières J. J. La formation de la langue française.Paris : PUF, 1982.127 p.
5. Bastuji J. Aspects de la néologie sémantique. Nanterre : Paris-X, 1997.175p.
6. Bidois G. Le et R. Syntaxe du français moderne, ses fondements historiques et psychologiques.Paris : Picard, 1971.560 p.
7. Bouzidi B. Néologicité et temporalité dans le processus néologique.Algérie :Synergies, 2010. n ° 9.pp. 27-36.
8. Esposito R. Catégories de l'impolitique. Paris : éd. Seuil, 2006.245 p.
9. Fernández-Sevilla J. Neología y neologismo en el español contemporáneo. Granada : Editorial Don Quijote, 1982. 44 p.
10. García de Cortázar F. Breve historia de España. Madrid : Historia, 2000. 779 p.
11. Gomez de Enterría J. Las siglas en el lenguaje de economía. *Revista de Filología Románica*. 1992. № 9. P. 267—274.
12. Gómez Torrego L. El léxico en el español actual : uso y norma. Madrid : Arco/Libros, 1995. 384 p.
13. Guerrero Ramos G. Neologismos en el español actual. Madrid : Arco/Libros, 1995. 50 p.
14. Quirion J. La mesure de l'implantation terminologique : proposition d'un protocole. Étude terminométrique du domaine des transports au Québec. *Langues et sociétés*. 2003. № 40. 225 p.

Словники

1. Álvar Ezquerra M. Diccionario de Siglas y Abreviaturas. Madrid : Alhambra, 1983.296p.
2. Besses L. Diccionario de Argot Español o lenguaje jergal gitano, delincuente profesional y popular. Barcelona, Sucesores de Manuel Soler, 1905. 273 p.
3. Bloch O. Dictionnaire étymologique de la langue française. 2e éd. Paris : Presses universitaires de France, 1950. 651 p.
4. CLAVE Diccionario de Uso del Español Actual. Madrid : Ediciones SM, 2002. 2048 p.

5. Diccionario del Español Actual : en 2 t.. Madrid : Grupo Santillana de Ediciones S.A., 1999. 4638 p.
6. Diccionario de la lengua española : en 2 t.. Madrid : Espasa Calpe S.A., 2001. 2368 p.
7. Diccionario Encyclopédico Espasa : en 12 t.. Madrid : Espasa Calpe S.A., 1996. 12231 p.
8. Larousse de poche. Dictionnaire. Noms communs. Noms propres. Précis de grammaire. Paris : Larousse, 1995. 847p.
9. Legrand dictionnaire de français. 45000 mots, expressions et locutions. Paris : Éclairs de Plume, 2011. 398 p.
10. Le Robert d'aujourd'hui. Langue française, noms propres, chronologie, cartes. Montréal : Dicorobert, 1995. 1700 p.
11. Micro Robert. Dictionnaire du français primordial. Paris, 1971. 1209 p.

Интернет-ресурси

1. Grezka, M. Niziołek, D. Buscaldi Description de quelques procédés linguistiques de l'ironie, par le biais des tweets sur les transports en commun en français et en polonaise. [In]: Studia Romanica Posnaniensia 46/1 (2019). <https://core.ac.uk/download/pdf/210542353.pdf>(consulté le 14 octobre 2022).
2. J.-Ph. Watbled L'ironie : quand vouloir dire ne veut pas dire vouloir dire. 2017. <https://hal.science/hal-00905487/document> (consulté le 12mars 2022).
3. Trigo Cutiño J. M. Reflexiones didácticas sobre el habla andaluza. CAUCE, Revistas de Filología y su Didáctica, nº 8, 1985. P. 187-204 URL: https://cvc.cervantes.es/literatura/cauce/pdf/cauce08/cauce_08_009.pdf (дата звернення: 14.09.2022).
4. Tuten D. N. ¿Nació el andaluz en el siglo XIII? Trabajo de investigación, 2002 URL: <https://dialnet.unirioja.es/servlet/articulo?codigo=613760> (дата звернення: 20.09.2022).